

QUE SABES.. DAS NOSAS ÁRBORES

5ºB

A Aciñeira

Eunha árbore corpulenta. Antaño ocupaba unha extensión moito maior que a de hoxe en día. É de crecemento lento e por iso se considerou non rendible para a produción madeireira, sendo os seus bosques talados e repoboados con piñeiro de crecemento mais rápido, un erro máis, a aciñeira ten a posibilidade de rebrotar despois dun incendio, cousa que non pode facer o "rendible" piñeiro. É indiferente ó tipo de solo, resiste ben tanto temperaturas extremas coma períodos longos de sequía. Poden vivir entre 700 e 800 anos. Foi considerada nalgúns culturas coma a Celta. Presenta formas abertas entre erguidas e horizontais. Antaño formaba bosques chamados aciñeirais.

Características

A cortiza é escura, de cor gris cinza e rugosa. Troncos ergueitos de cor gris. A súa madeira é dura e foi moi aproveitada para a construcción e a produción de carbón. As follas son elípticas a estreitas e ovaladas, ríxidas, enteiras ou cuns cantos dentes pequenos, cubertos de pelos brancos de xoves e despois conservando a

face verde brillante e o envés cuberto de pelosidade branqueira de ata 4 cms. De lonxitude, con ata 11 pares de nervios laterais. As follas permanecen na árbore ata tres e catro anos. Son follas simples con disposición alterna.

Floración: primeiros de verán. Flores masculinas e femininas na mesma árbore. Flores amarillentas, reunidas en espigas colgantes. As flores masculinas colgan en amentos amarelos e as femininas, pouco vistosas, aparecen a finais da primavera.

Os **froitos** maduran entre outubro e novembro, o froito é a landra, alargada e cuberta por unha cúpula, de cor marrón escuro na madurez. Amargo e non comestible.

Aciñeira da Lastra

O Parque Natural da Serra da Aciñeira da Lastra é a mellor representación de vexetación mediterránea de Galicia, con diversas asociacións naturais ou seminaturais entre as que destacan bosques mediterráneos calcícolas, espiñeirais, salgueirais, tomiñeirais, vexetación de paredóns calcarios ou diversos tipos de pasteiro. A súa riqueza florística é inmensa e moitos dos exemplares que existen nesta serra son raros ou están ameazados en Galicia.

Éunha arboriña que vive sobre calquera tipo de solo, sempre que sexa solto e teña certa humidade. É orixinaria do Mediterráneo pero tamén se dá espontaneamente na nosa terra o nome nóbilis é polo porte e elengancia destas árbores.

Características

A **copa** é densa e baixa, o tronco acostuma a ser derecho e ramificado xa desde o chan. Ao principio ten forma cónica que logo vai arredondando. A cortiza é de cor parda que co tempo torna agrisada e lisa.

A **madeira** é moi dura e cun arrecendo característico.

As **follas** son alternas lanceoladas, con marxes onduladas. A face ten unha cor verde escura e brillante e más clara no envés. Son perennes e teñen unhas células cargadas de aceite que lle dan olor moi peculiar.

As **flores** son unisexuais, masculinas ou femininas, de cor branca ou amarela. A polinización é por insectos. Florece na primavera.

Os **froitos** son bagas de forma de ovo, pequeninas, ao primeiro verdes e cando maduran tornanse de cor negra brillante.

A multiplicación e por semente que deixan caer as aves cando comen os froitos. A maduración ten lugar no outono.

Usos das follas

As follas son moi usadas nas cociñas para dar gusto aos guisos e facelos más apetitosos. Utilízanse como tónico estomacal. Tamén se lle atribúen propiedades antiflamatorias, alivian a fatiga, a dor oídos e as picaduras. Tamén restablecen o apetito.

Asúa historia

A súa historia encóntrase chea de lendas e tradicións. Considerábase símbolo do amor e do triunfo. Os emperadores romanos coroaban coas súas follas aos xenerais vencedores.

O Loureiro

"Mitos de Juan de Gantia
asociado a un loureiro
dijo: 'Pasan los días
con jefes y padres'."

"Loureiro, verde loureiro,
Mala rama che secara
Mala rama che secara,
Inda non tomé amores
Na me traen amarrurado."

Serunión-Educa COMER BIEN, CRECER MEJOR

En Serunión somos profesionales del servicio a comedores escolares. Junto con los padres y las escuelas, somos responsables de enseñar a los niños que una alimentación sana y equilibrada les ayuda a mantenerse sanos y a crecer.